

Despre Camil Petrescu

"Intreaga poetica a romanului camil-petrescian exprima renuntarea curajoasa la iluzia cunoasterii absolute a omului." N. Manolescu

Camil Petrescu a fost o personalitate multilaterală, dorind să se manifeste creator în cele mai variate direcții ale culturii. Cu vadite și temeinice aplicatii spre filosofic formatia spirituala a scriitorului și-a pus amprenta asupra creației sale literare.

A fost preocupat constant de teoretizarea actului creator al literaturii în perioada interbelică.

A adus contributii novatoare în poezie, în tehnica romanului și a teatrului românesc.

Conceptia sa cu privire la literatura (arta, în general) este cuprinsă în numeroase articole, studii, dar mai ales în conferința Noua structură și opera lui Marcel Proust, apăruta în volumul Teze și antizeze, Camil Petrescu fixează o estetică modernă romanului românesc.

Exprimându-si admiratia pentru formula estetica a lui Marcel Proust, Camil Petrescu aduce idei noi, în dorinta de modernizare a literaturii: sincronizarea literaturii cu filosofia și psihologia epocii (conform teoriei lovinesciene); concepe literatura ca mijloc de cunoaștere; "nu putem cunoaște nimic absolut decât rasfrangându-ne în noi insine"; autenticitatea (realitatea trecută prin propria constiință): "Singura realitate pe care o pot povesti... este realitatea constiinței mele, continutul meu psihologic", sugerată de documente sufletești, scrisori, jurnale; substantialitatea -esente concrete ale vietii; naratiunea la persoana I ("eu nu pot descrie decât propriile mele senzatii, propriile mele imagini. Eu nu pot vorbi onest decât la persoana intai"); (Punctele de plecare ale acestor idei se regăsesc la Bergson și Husserl.); relativismul - înmulțirea perspectivelor, a punctelor de vedere în jurul aceluiasi obiect; anticalofilis-mul - (împotriva scrisului frumos, notarea precisa, exacta: a povesti "net", "ca într-un proces-verbal").

Ideile despre literatura, conceptia sa cu privire la roman sunt ilustrate în opera literară.